

Štajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 krom, za Ameriko pa 6 krom; in drugo inozemstvo se začumi naročnino z ozirom na visokost poštine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. sepodajajo po 6 v. Uredništvo in upravljanje se nahaja v Ptuju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/4 strani K 32, za 1/8 strani K 16, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanju se cena primerno zniža.

Stev. 41.

V Ptaju v nedeljo dne 8. oktobra 1911.

XII. letnik.

Italijansko-turška vojska.

V zadnjih številkih smo izrazili bojaznen, da se bode v daljni Afriki zapričela krvava igra. In res, komaj je zapustil naš list tiskarno, ko je prišla novica, da je med Italijo in Turčijo vojska napovedana. Tako dolgo se je zamoglo evropski mir obdržati in zdaj nakrat so zopet mreželi kanoni pokati in črni oblaki so zatemnili politično obzorje. Vojska, ki se je zdaj med Italijo in Turško pričela, ima popolnoma poseben značaj. Podobna je roparskim vojskam, ki so jih svoj čas vodili francoski kralji, da bi povečali svoje države. Brez vsakega pravnega vtemeljevanja je Italija to vojsko pričela. Evropske velenosti se trudijo, da bi prepričali Maroke ne izdobil nevarnih oblik, čeprav je Francoska rav očitno nastopala in Nemčiji grozila. V tem trenutku pa, ko je svet veselo pozdravljal začetek mirnejših razprav, raztegnila je Italija svojo roko nad afričansko provinco Tripolis, ki je bila doslej pod sultanova krono. Očitno brezobjektivno je Italija zahtevala od Turčije, naj to deželo Tripolis ednostavno odstopi, naj mirno gleda, kako jo vtakne Italija v svoj žep. Samoumevno je, da se turška vlada ni mogla pokoriti. Italijanski "ultimatum", ki je zahteval tekom 24 ur odgovor, spada med brutalnejše spise, kar jih pozna svetovna povodina. Seveda je Turčija laško zahtevalo odstopo zavrnila in tako je pričela borba. Največja nevarnost pa tiči v tem, da se bode bojni genji zanetili tudi v sosedne države. Tako je n. pr. prav mogoče, da bode skupala Italija zasesti tudi turško provinco Albijon, v kateri se itak že zopet poraja uporno obranje. Ta slučaj pa bi moral izzvati odpor Avstro-Ogrske, ki je tako interesirana na Italiji in ki bi bila potem bržkone prisiljena, a poseže z orožjem vmes. Tako se zna torej politični razvitek vsak trenutek tako zasukati, da pride i Avstro-Ogrska v vojsko.

Kar se tiče dosedanjega položaja v boju med Italijo in Turčijo, smo stvar deloma že pospili. Italija ima izbornno vojno mornarico, kar je šliko prinašamo tudi v današnji številki "Stajerc". Proti tej mornarici seveda ne more turška mornarica nastopiti; kajti ta obseguje le starejših parnikov, ki so jih Turki svoj čas v Nemčiji nakupili. Pri prvi morski bitki bi bilo turško brodovje bilo uničeno. Vsled tega tudi gotovo, da bode Italija tripoličansko regovje takoj z luhkoto zasedla. Turčija ima im leta pa manjših trdnjav, katerih posadke se bodo sicer do zadnjega moža držale, a ki bodo vendar kmalu v potokih krvi premagane. Potem začne za Italijo šele najhujše delo. Plodoviti kos zemlje ob morju meji v Tripoli, namreč široka dežela, ki obstoji večinoma puščav in na kateri živijo na eni strani ponuci turških jančarjev, na drugi pa divji nomadi Arabcev. Turški duhovniki razvili so velikansko hujskanje in proglasili "sveto vojsko" proti krščanskim Italijanom. Arabci, ki so tako kot na konjih rojeni, se bodejo vedno umikati in zopet vedno pojavljati. Sovražnik je to, ki ga bide ne moreš prijeti in ki ti vendar vedno greb donaša. Ta boj zna leta trpeti in ne bode

nikdar s končno zmago končal, kajti muhamedanski upor se bode vedno in vedno zopet pojavljal. Italijani so že pred leti z vojsko proti abesinskemu Meneliku hude poraze doživeli in ti porazi se bodejo zdaj zopet ponovili. Na ta način torej ne stoji stvar za Italijo posebno ugodna. Poleg tega se mora premisliti, da ima Turčija armado, ki se jo hudo podcenjuje. Turško armado so skozi leta vzgojevali nemški oficirji in jo s tem dobro pripravili.

Velevlasti se trudijo, da bi zabranili razširjenje boja na druge države. Ali to bode vsled znanih balkanskih razmer skoraj nemogoče. V naslednjem podamo najvažnejša poročila, v kolikor zanimajo širšo javnost in budemmo tudi zanaprej vojsko z vso vmeno zasledovali!

Armeda in mornarica.

Vojska je zadela Turke sredi v reorganizaciji svoje armade. Turčija ima 7 armadnih kôrov v Evropi in 7 v Aziji. Poleg tega 3 samostojne divizije v Evropi in 1 v Aziji. Skupno ima torej Turčija 14 kôrov in 5 divizij. Vsak kôr skoraj ima 3 divizije, vsaka divizija 3 regemente s 3 batajloni in 1 lovskim batajonom. Poleg tega ima vsaka divizija eno kompanijo infanterije na konjih, en regiment poljske artiljerije in vsak regiment eno kompanijo z mašinski puškami. Turški vojak je izredno pogumen, utren, trezen in vbojлив. Že v raznih vojskah so turški vojaki svoj pogum dokazali in bodejo to gotovo tudi sedaj storili.

Mornarico ima seveda Italija boljšo. Italija šteje modernih bojnih parnikov in pancerških križaric: 1 za 9.833 ton, 2 za 10.118 ton, 2 za 9.800 ton, 3 za 7.350 ton; nadalje 2 pancerški križarici za 6.500 ton, 7 starejših pancerških parnikov, 11 križaric, 9 torpedovskih čolnov, 23 uničevalcev torpedov, 124 torpedov in 15 podmorskih čolnov. Turčija pa ima samo dva od Nemčije kupljena bojna parnika po 10.060 ton, nadalje 1 za 9.120 ton, 6 starih bark, 4 malih križaric, 9 uničevalcev torpedov in 15 torpedov. Velike bitke se torej na morju ne bodejo izvršile.

Denarne žrtve vojske.

Italija imela je koncem leta 1910 skupno 13.823 milijonov lir državnega dolga. V zadnjih letih si je svoj denarni položaj precej zboljšala. Vojska bode Italijo v najboljšem slučaju 1 milijardo, to je 1000 milijonov lir koštala. In dobika ne bode Italija od vojske prav nobenega imela. Ker znaša državni zaklad okroglo 300 milijonov lir, se bode moralno — ako vojska do srede oktobra ni končana-državno posojilo pod jako neugodnimi pogoji dobiti. Italijanska trgovina v orientu, ki prinaša Italiji vsako leto do 100 milijonov lir, bode vsled vojske in turškega bojkota hudo oškodovana, morda celo popolnoma uničena. Zanimivo je, da bodejo obe boj vodenci državi svoje denarne potrebščine v istih državah krije. Na vsak način ima Turčija mnogo manj izgubiti nego Italija. Tudi bode Turčijo vojska mnogo manj koštala.

Boji v Tripolisu.

Prvi bojni poizkus Italije se obrača seveda proti afričanski provinci Tripolis sami. Italijansko vojno brodovje je obkoloilo Tripolis in posamezne trdne postojanke. Potem je pričelo mesta obstreljavati. Poročila pravijo, da se turške posadke sploh ne bodejo resno branile, temveč da se bodejo kmalu v notranje dežele nazaj pomaknile. Na ta način se bode mnogo prelivanja krvi preprečilo. V hipu pa, ko bode italijanska zastava v Tripolis frftala, se bode menda počivanje orožja sklenilo in mirovna pogajanja pričelo, zakar se zlasti vse druge evropske velenosti potegujejo. Vojaštvo, ki se ima v Tripolis prevoziti in tam dejel zasesti, se je zbral v Siciliji. Skupno odpošlje Italija najprve kakih 60.000 mož. Prevoz iz Sicilije v Tripolis traja tudi par dni, tako da morajo doslej parniki obreže blokirati. Do manjših prask, ki nimajo posebnega pomena, je seveda na morju že prišlo. Par turških bark so Italijani potopili; na drugi strani se poroča, da je tudi nekaj italijanskih bark poškodovanih.

Turška mornarica.

Samoumevno se je turška mornarica takoj umaknila, ker na odprttem morju ne more proti italijanski prav ničesar uspešnega doseči. To umikanje se je turški mornarici posredilo in je zdaj popolnoma na varnem. Edintorpedovke Turkov še po egejskem morju strašijo in delajo toliko močnejšim Italijanom mnogo pregrevajo. Italijani so morali celo trgovsko mornarico vstaviti. V Dardanelah so Turki par malih italijanskih parnikov vjeli.

Boji v Albaniji.

Za stališče Avstro-Ogrske napram tej celi vojni so seveda boji na obrežju Epirusa in v Albaniji najvažnejši. Italija je sicer najprve oblubovala, da se bode boj na Tripolis omejil in ne na Balkan zanesel. Ali poročila kažejo, da so bile te oblube prazne. Vedno se govori, da so italijanski parniki že pred Smyrno in Soloniki. Prvi morski boji so se zgodili tudi na epirotičnem in albanskem obrežju. S tem zanesi Italija boje v pokrajine, v katerih hoče Avstrija na vsak način mir obdržati. Ako bi Italija proti volji Avstrije Albanijo zasedala, potem bi se dvignili tudi Črna gora, Grška, Srbija in Bulgaria, ki bi napadli skupno z Italijo Turčijo. V tem hipu pa bi se moralna Avstrija iz lastnega interesa na stran Turčije postaviti. Tako bi nastala torej vojska med Avstrijo in Italijo. V Albaniji se že pripravlja upor in Albanci so izborno oboroženi. Nekatere turške oblasti so že prepodili. Poroča se tudi, da se izkrcuje v Antivariju velike množine orodja in municije. To pošilja baje Italija, da bi oborožila Črno goro. Zanimivo je tudi, da zbra Italija na svoji severni meji (proti Avstriji) prav mnogo vojaštva. Avstrijski zunanjii minister je podal že svojo izjavo, da italijanskega zasedanja Albanije pod prav

nobenim pogojem ne more trpeti in da se bode naša država v danem slučaju z vsemi sredstvi branila.

Poročila.

Italijanska vlada ima edino brzjavno linijo iz bojišča v lasti. Vsled tega izvršuje najstrožjo cenzuro, tako da časopis je skoraj prav nobenih pametnih poročil ne dobi. Le manjša, brezpostembnejša poročila sprejemajo listi. Celo vojnemu poročevalcem se je njih službo otežilo. V naslednjem podamo zadnja poročila, v kolikor se jih sme za resna smatrati:

Bombardiranje Tripolisa.

Po dolgem čakanju je italijansko brodovje pred trdnjavo Tripolis pričelo nastopati. Zapovedujoči admiral je zahteval od turške posadke, da se uda, kar je ta seveda odklonila. Nato so pričeli italijanski parniki z bombardiranjem. Turški forti so ogenj odgovorili, seveda brez vsakega uspeha. Posamezna poročila pravijo, da je Tripolis od Italijanov premanjan razfota raz fóra že italijanska trobojnica. Turški vojaki so se postavili v bližini mesta; dobili so baje tudi že veliko pomoci od oboroženih Arabcev. Italijanom delajo morški viharji mnogo preglavic, ker preprečijo vsako izkrcanje vojakov. Sploh vojaštvo za izkrcanje, ki bi imelo voditi boj na suhem, še vedno ni prevozeno; niti artiljerija ne. Vse dokazuje, da Italija še ni bila dobro pripravljena na vojsko. Italijanska vlada si je domisljala, da bodo turška se takoj prestrašena udala.

Turška izjava.

Turški poslanik na Dunaju je izjavil, da Turčija ne bodo sprejela nikakor še intervencije velevlasti, potom katero bi zamogla Tripolis izgubiti. Turčija si hoče Tripolis z mečem održati in ne bodo te dežele brez boja sovražniku pustila.

Boji v Albaniji.

Postopanje italijanske mornarice stoji v polnem nasprotju z oblubami italijanske vlade. Italija je oficijalno izjavila, da ne bodo peljala boja proti evropskemu obrežju Turčije, temveč da se bodo omejila na vojaške korake v Tripolisu. Ali njeni mornarici nastopa v adriatičnem morju vse drugače. Že prvi slučaj pri trdnjavi Prevesa je bil tak, da je moral Avstro-Ogrsko vznemiriti. Prevesa je neutralni pristan. Ker je v tem pristanu nekaj turških torpedovk skritih, hoče italijanska mornarica Preveso bombardirati. To bi bilo seveda proti vsem določbam neutralnosti. Ako se to neverjetno kršenje danih oblub zgodi, potem je očitno, da špekulira Italija na Albanijo. Istotako očitno pa je potem, da mora dobro razmerje med Italijo in Avstrijo ponehati, da mora Avstrija odločno protestirati, pri čemur ji nobena velevlast ne more braniti in da je končno vojska med Avstrijo in Italijo mogoča.

Telegrami.

Iz Malte se poroča, da se je Italijanom vendar posrečilo, da v bližini Tripolisa nekaj vojaštva izkrcajo, ki se zdaj okoli mesta pomika. Vojvoda v Abruzzih je izjavil, da pusti Preveso bombardirati. Ta vojvoda je baje določen za bodočega podkralja v Tripolisu.

Turški poslanik na Dunaju obiskal je avstro-ogrskoga zunanjega ministra grofa Aehrenthal ter ga opozoril, da bodojo Italijani bržkone večje množine vojaštva v Albaniji izkrcali. Vsled tega se že iz laškega jadranskega obrežja vojaki odpeljavajo.

ki drži kaj na zdravo negovanje kože, ki hoče zlasti pego odstraniti ter mehko, nežno kožo in beli teint dobiti in obdržati, umiva se edino z

Steckenferd lilijsnim mlečnim milom (znamka "Steckenferd" od Bergmann & Co. Tetschen a. E. Kos za 80 h se dobri v vseh apotekah, drozerijah in trgovinah s parfumom itd.)

Poslanik je vprašal, kakšno stališče namerava Avstro-Ogrska napram temu novemu položaju zavzeti. Avstro-ogrška vlada ne veruje italijanskim oblubam pravničevči več. Bati se je resnih dogodkov.

Turška mornarica, ki je bila v Dardanelih na varnem, hoče baje odpluti. Potem zna do krvavih dogodkov na morju priti.

V pristanu Prevesa so italijanski parniki napadli dve turški torpedovki in jih uničili. Turški vojaki so se s plavanjem na suho rešile. Skupno se je oddalo 76 strelov. Turška posadka ni z ognjem odgovorila.

Italijanska mornarica bombardirala je otoček Mysilene in ga zaposledila.

List "Ikdem" opozarja vlado, naj nastopi proti rabi strupenega smodnika potom Italijanov.

Vojne priprave.

Turčija je vse za obrambo pripravila. Ugasnilo so morske svetilnike pri Kasandri. V Kara Burum so odpeljali težko artiljerijo in zaprli dohod ponoči za vse inozemske ladje. Vojni minister je pozval poveljnikov v Solonu, Skoplju in Kosani, naj vse potrebno ukrenejo, da bodo pripravljeni živil za 30.000 mož v Kosani, 50.000 mož v Skoplju in 100.000 mož v Solunu.

Mladoturški oklic.

Centralni mladoturški komite izdal je javni oklic, v katerem pravi: Spolacija Italije, ki ogrozi Turčijo, presegajo vse meje. Sodba o tem se prepriča javnemu mnenju Evrope. Italija greši zoper človeško pravico in civilizacijo. Zgodovina ne pozna podobnega

slučaja. Orožja Turčija toliko časa ne bo odložila, dokler ne bodo zopet vse, kakor preje. Turški narod zahaja moralno pomoč javnega mnenja Evrope.

Rusija mobilizira.

Ruska vlada je sklenila, da mobilizira v Kavkazu en armadnikov. Pravi da mora biti Rusija za vse slučaje na Balkanu pravljena.

Srbija se pripravlja.

Srbija je poklicala vse rezervne častnike k orožnim vajam. Tudi ona hoče biti za vsak slajč pripravljena.

Grška mobilizira.

Iz Jenine se poroča, da je Grška poklicala pod orožje prvi in drugi letnik rezerve. Svoje vojaštvo združuje pri Narti in Malakašu.

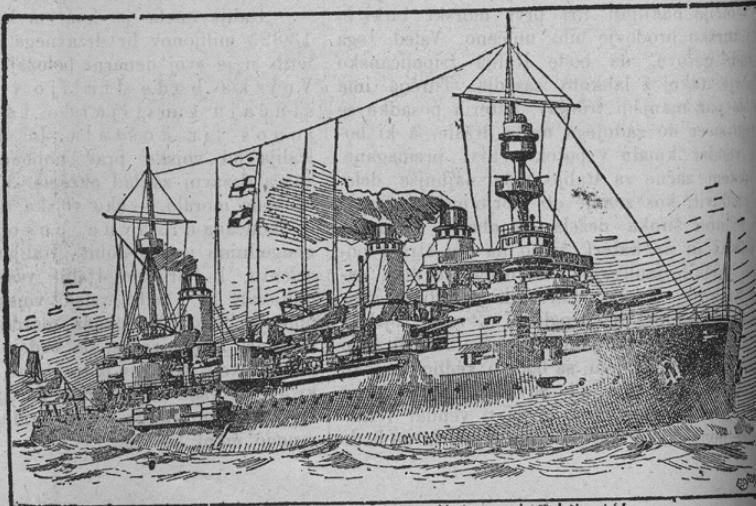
Avstrija — pripravljena.

Dogodki v Albaniji so zunanje ministerstvo privedli do sklepa, da mora avstrijsko brodovje odpluti proti jugu, da varuje naše interese. Ako je resnično kar se poroča iz albanske obale, potem bo Avstro-Ogrska primorana varovati na jugu svojih mej svoje interese, ker je za njo najvažnejše, da se tam obrani mir.

Mrzenje do zavživanja hrane, kolcanje in kleast okus kažejo na preobložen želodec. Zdravniške preizkušnje ces. kralj. dunajski splošni bolnici so pokazali, da 1/2 kozarca naravnih Franc Jožefove grenčice že čez nekaj ur izprazni vsebino želoda brez bolečin in istočasno tudi zboljša tek.

Velikanska razstrelba.

Kakor smo že v zadnjih številkih poročali, zgodila se je na Francoskem zopet velikanška nesreča: bojni parnik "Liberté" zletel je namreč v zrak in več sto mornarjev izgubilo je pri tem svoje življenje. Glasom zadnjih poročil bilo je 204 mornarjev mrtvih, 136 težko ranjenih in 46 lahko ranjenih. Naša prva slika kaže v levem zgorajem kotu komandanta nesrečnega parnika, kapitana Jaurès, ki se pa slučajno ni na barki nahajal in je tako smrtni ušel. Nadalje vidimo razne prizore iz te nesreče. Zgoraj v desnem kotu vidimo parnik "Republique", ki je bil vsled razstrelbe tudi prav hudo poškodovan. Parnik "Liberté", na katerem se je zgodila nesreča, vidimo spodaj; moč razstrelbe je parnik popolnoma v dva kosa raztrgal, tako da je ostala pravzaprav le skupina železja. Uničeni parnik "Liberté" je imel 18.300 ton in potreboval 2500 konjskih moči. Bil je najhitrejši francoski vojni parnik. Nesreča je uničila skoraj šesti del moči francoske bojne mornarice. Naša druga slika kaže uničeni parnik "Liberté" na tančneje.

Dama